

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: José Joaquim Neto de Sousa

Žalovaná: Portugalská republika

Výrok rozsudku

Smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005 a tretia smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje nárok vodiča motorového vozidla, zodpovedného, z vlastnej viny, za dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej jeho manželka, spolujazdkyňa v tomto vozidle, zomrela, byť odškodnený z dôvodu majetkovej ujmy, ktorú utrpel na základe jej úmrtia.

(¹) Ú. v. EÚ C 454, 5.12.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 7. septembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg – Nemecko) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann/Brussels Airlines SA/NV

(Vec C-559/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Článok 7 ods. 1 — Spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov — Let skladajúci sa z niekoľkých úsekov — Pojem „vzdialenosť“, ktorá sa má zohľadniť)

(2017/C 374/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines SA/NV

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „vzdialenosť“ zahŕňa v prípade leteckých spojení s prestupom jedine vzdialenosť medzi miestom prvého odletu a cieľovým miestom, ktorá sa musí vypočítať metódou ortodromickej dráhy, a to bez ohľadu na skutočnú vzdialenosť prekonanú letom.

(¹) Ú. v. EÚ C 53, 20.2.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 10. augusta 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam – Holandsko) – Vykonanie Európskeho zatykača vydaného na Tadasa Tupikasa

(Vec C-270/17 PPU) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naliehavé prejudiciálne konanie — Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Európsky zatykač — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Postupy odovzdávania medzi členskými štátmi — Podmienky výkonu — Dôvody na nepovinné nevykonanie — Článok 4a ods. 1 vložený rámcovým rozhodnutím 2009/299/SVV — Zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody — Pojem „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ — Dotknutá osoba, ktorá sa osobne zúčastnila prvostupňového konania — Odvolacie konanie obsahujúce opätovné preskúmanie veci samej — Zatykač, ktorý neposkytuje žiadne informácie umožňujúce overiť, či bolo v odvolacom konaní dodržané právo odsúdenej osoby na obhajobu)

(2017/C 374/12)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Tadas Tupikasa

Výrok rozsudku

Pokiaľ členský štát, ktorý vydal zatykač, upravil trestné konanie spôsobom, ktorý obsahuje viacero stupňov, a teda v ňom možno prijať viacero po sebe idúcich súdnych rozhodnutí, z ktorých prinajmenšom jedno bolo vydané v neprítomnosti dotknutej osoby, pojem „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že odkazuje iba na stupeň konania, na ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktorým sa na základe opätovného meritórneho preskúmania veci zo skutkového i právneho hľadiska s konečnou platnosťou rozhodlo o vine dotknutej osoby a ktorým jej bol uložený taký trest, ako je opatrenie spojené s odňatím osobnej slobody.

Také odvolacie konanie, o aké ide vo veci samej, v zásade patrí do pôsobnosti tohto pojmu. Prislúcha však vnútroštátnemu súdu zistiť, či vykazuje vyššie uvedené znaky.

(¹) Ú. v. EÚ C 277, 21.8.2017.